

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest dotknięta błędami co do prawa i błędami w ocenie, jako że Komisja uznała, iż obecny system dystrybucji książeczki „livret A” nie może zostać uzasadniony w świetle art. 86 ust. 2 WE. Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła prawo i popełniła wiele błędów w ocenie przy definiowaniu świadczonej w ogólnym interesie usługi polegającej na zapewnieniu dostępności banków związanej z książeczką „livret A” oraz przy analizowaniu koniecznego i proporcjonalnego charakteru prawa specjalnego w celu wykonania świadczonej w ogólnym interesie usługi polegającej na zapewnieniu dostępności banków i usługi dotyczącej mieszkań socjalnych.

W zarzucie czwartym skarżąca podnosi, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest wewnętrznie sprzeczne i niewystarczające.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2007 r. — Duro Sweden przeciwko OHIM (EASYCOVER)

(Sprawa T-346/07)

(2007/C 269/110)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Duro Sweden AB (Gävle, Szwecja)(przedstawiciel: R. Bird, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 3 lipca 2007 r. w sprawie nr R 1065/2005-4;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania, i
- nakazanie uwzględnienia wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego zgodnie z rozporządzeniem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „EASYCOVER” dla towarów z klas 19, 24 i 27 — zgłoszenie nr 4 114 567

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, iż Izba Odwoławcza uznała, że wniosek o rejestrację znaku towarowego jest niezgodny z art. 7

ust. 1 lit. b) na takiej podstawie, że narusza on przepisy art. 7 ust. 1 lit c) nie powołując się na żadne samodzielne podstawy naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b).

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia polegające na tym że Izba Odwoławcza nie uwzględniła wszystkich elementów zgłoszonego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2007 r. — Al-Aqsa przeciwko Radzie

(Sprawa T-348/07)

(2007/C 269/111)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Fundacja Al-Aqsa (Amsterdam, Niemcy) (przedstawiciele: J. Pauw, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Rady nr 2007/445/WE w zakresie, w jakim nie stosuje się ona do skarżącej. Skarżąca wnosi również o orzeczenie, że nie stosuje się do niej rozporządzenie (WE) nr 2580/2001
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, że decyzja Rady nr 2007/445/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu jest nieważna w części dotyczącej skarżącej

Na poparcie skargi skarżąca podnosi po pierwsze, że wspólne stanowisko Rady z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (1) do niej się nie stosuje.

Po drugie skarżąca twierdzi, że w stosunku do niej nie została wydana żadna decyzja przez właściwą władzę w rozumieniu art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska Rady z dnia 27 grudnia 2001 r.

Po trzecie skarżąca oświadcza, że nie można jej zarzucić jakiegokolwiek zamiaru, jakiegokolwiek winy lub wiedzy związanych z działalnością terrorystyczną.